

«Ja elagu, elagu...!»

Valge pluus, lips ees, uus koolivorm, mis enne kevadet väsida ei tohi, juuksed malli järgi pikemad ja lilled näpus — nii ta minust mööda läks, väärikal sammul saali, ja väikesed eputrillad järel, valgete lehvide ja põlvikute (kuidas neil küll külm ei ole?) välkudes. No mis sa ütled! JÄLLE 1. SEPTEMBER!

Kiviõli 1. keskkoolis tähistati aktusega uue õppeaasta algust ning direktor Olav Raie 60. juubelit.

Kes on Olav Raie? küsis ta kauaaegne kolleeg Väino Roose oma juubelikõnes ja vastas ise: «Ta on mees mitmekülgsete huvidega, mis leiavad rakendamist nii kodus kui koolis kui kooris. Ta oskab juhtida hästi ja oludele vastavalt kooli ning autot, kodu ja koore, lapsi ja lastevanemaid, õpilasi ja õpetajaid. Ta mängib võrkpalli ja koroonat, klaverit, harmooniumi ja akordioni. Ta on mees, kes kõige tähtsamaks peab tööd kooli ja koori heaks, unustamata abikaasat, lapsi, lapselapsi ning sõpru. Ta on õpetanud meid elama ja elu õiglaselt nägema. Tal on palju ameteid: abikaasa, isa, äi, vanaisa, direktor, õpetaja, koorijuht, rahvasaadik, kooriühingu ja koolidirektorite nõukogu esimees. Teda on teenitult autastatud ordenite, medalite, au- ja tänukirjadega, ta on pälvinud Eesti NSV teenelise õpetaja ja haridustöö eesrindlase nimetuse.»

Olav Raie on sündinud Pandivere kaguosas Laekveres. Vanemad olid talupojad. Pedagoogiks õppimine algas Rakvere Õpetajate Seminaris ja jätkus pärast Tallinna Õpetajate Instituuti Tallinna Pe-

dagoogilises Instituudis. 1958. aastal, ajaloolase diplom taskus, sai temast Kiviõli 1. Keskkooli direktor. Olav Raie on seda kooli juhtinud juba üle 30 aasta. Kooliprobleeme lähemalt tundmatagi teatakse, milline energiarööv on koolidirektori amet tema pidaja jaoks. Olav Raie: «Oma ülesanded olen suutnud täita kolmel põhjusel. Esiteks — suur lastepere. Lapsed annavad tahtmatult osa oma noorusest ka mulle üle. Ja ei saa ma ju seista nende ees vana ja viletsana. Teine põhjus — toeks on

alati mõtlevad ja loovad inimesed, keda Kiviõlis on palju, suur aitäh ka kolleegidele. Ja kolmas — seda ümbruskonda siin ei saa ära unustada. Ma olen välja astunud Kiviõli ja Kohtla-Järve eest, sest siin on tublit rahvast.»

Väino Roose tuletas aktusel viibijatele meelde, et on olemas kaheksaguseid inimesi — ühed, kellel on igav, ja teised, kel pole seda kunagi. Olav Raie kui oma kooli ja kogu Kiviõli patrioot kuulub viimaste hulka. «Ja kuna mulle toeks

olevad kolm komponenti: kes-tavad ka praegu, katsume edasi koos töötada,» olid juubilari sõnad aktusel.

Olav Raie kolleegid tõdesid, et tööd segav pinge ülemuse ja alluva vahel Kiviõli 1. keskkooli kollektiivis puudub. Direktorile võivat välja öelda oma arvamuse ka sel juhul, kui see tema omaga ei ühti. Ajal, mil bürokraatiaaparaat kruvis hariduses edasijõudjate protsenti suuremaks ja suuremaks, oli koolijuhte, kes kergemat teed minnes oma alluvatele, kes protsehdimaaniaga kaasa ei läinud, näpuga näitaksid. «Hinnete pärast pole meil ütlemist olnud,» kinnitas matemaatika õpetaja Hans Klauks, kes on 21 aastat Olav Raiega koos töötanud. «Rääkinud on ta õppeedukuse teemal küll, kuid see pole kunagi olnud surveavaldus. Olav Raie on nõudlik, aga ühtlasi väga mõistev. Mida ta aga ei salli ja ka ei mõista, see on laiskus.» Tiiu Arman, vanempioneerijuht: «Ega meie direktor ole selgi suvel puhunud Koolis oli ju remont.»

Mine võta kinni, mis sunnib mõnda inimest võtma oma õlgadele töökoormate koormat. Kõrvalseisja võib sellise eluga nõustuda, võib sellest üldse mitte aru saada, tehtud töö ees võtab ta aga mütsi maha kindlasti.

Lilled kolleegidelt, õpilastelt, endistelt õpilastelt — praegustelt töökaaslastelt. Pea läks kuklasse, kui pilk MEIE KOO- LI DIREKTORI silmi otsis ja lilled antud olid. Muudu ta ei ulatanud nägema, see väike tüdruk «Kas sa direktorit kardad ka?» küsisin teise klassi Erikalt. «Kardan küll — natukene. Ta paistab natukene kuri.»

Tiiu LINNARD
Sulev KOPPELI foto